625/01

Den 13. august 2001 blev i sag nr. 54.732:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxx xxxxxxxx xxx xxx xx xx
xxxx xxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i If Skadeforsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 26/4 1994.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet senest ved udgangen af 1997.

Klageren fik i august 1994 konstateret, at hendes korsbånd var beskadiget.

Selskabet indhentede lægeoplysninger i sagen.

Af journal fra Amtssygehuset i Gentofte af 26/4 1994 fremgår: "Har fået en anden persons knæ ind på bagsiden af knæet. Objektivt: højre knæ: intet anslag af patella, ingen ømhed langs ledlinier eller ligamenter. Uspecifik ømhed sv.t. knæhaserne. Ingen instabilitet. Bevægelighed 0-100 gr. normale neurovaskulære forhold. Røntgen: af højre knæ: viser ingen tegn til fraktur. Behandling: Opfordres til at holde benet i ro et par dage."

Af lægeerklæring fra Sportsklinikken af 14/5 1998 fremgår: "På foranledning af brev af 01.05.98 kan det oplyses, at ovenstående patient 1.gang blev undersøgt på Sportsklinikken d. 22.08.94 på grund af følger efter højre knæskade, hvor hun stødte knæet mod

anden spiller. Der kom ganske let hævelse og hun var på skadestuen, hvor man ikke bedømte, at der var noget særligt galt med knæet. Røntgen var ligeledes i.a.

Us. d. 22.08.94 viste:

- let ansamling
- forreste skuffeløshed med pos. Lachman 1-2
- neg. menisktest's
- sidestabilt.

/ Rupt. lig cruc. ant. gen. dxt. /

Pt. blev rådet til genoptræning og hvis der ikke kunne opnås god stabilitet herved, da skulle pt. genhenvende sig. Den 18.03.98 blev pt. atter undersøgt. Havde haft giving way gener siden 94, men på grund af graviditet m.v., havde pt. ikke gjort mere ved knæskaden. Klinisk us. viste fortsat skuffeløshed og MR-scanning viste part. ACL-rupt. Pt. er i 1. omgang rådet til a-scopi. Det kan komme på tale at rekonstruere korsbåndet."

Af journalakt af 16/6 1998 fremgår bl.a.: "For 4 år siden håndbold på konkurrenceplan. Fik derunder hø.-sidig knæskade, siden været generet af instabilitetsfornemmelse og knæsvigt. Har ikke kunnet genoptage håndbold. ... Konklusion: Pt. har total ruptur af forreste korsbånd i hø. knæ. Hun er generet af instabilitet i det daglige. Ingen effekt af konservativ behandling. Der er indikation for rekonstruktion af forreste korsbånd i hø. knæ."

Af skrivelse af 22/12 2000 fra selskabet til nævnet fremgår bl.a.: "I vort brev den 15.01. 1999 til skadelidte meddeler vi, at skadelidte på et tidligt tidspunkt, har været bekendt med, at den opståede skade havde medført et varigt mén. Af lægejournalen fremgår det, at skadelidte har været udsat for en knæskade for 4 år siden, har siden været generet af instabilitetsfornemmelse og knæsvigt. Det er vores opfattelse, at skadelidte har været bekendt med, at der har været tale om en blivende knæskade, men på grund af graviditet m.v. havde skadelidte ikke gjort mere ved dette. Tilstanden må anses for stationær allerede i 1994 eller senest i 1995. Kravet er således forældet ved udgangen af 1996, senest ved udgangen af 1997."

I skrivelse af 11/1 2001 fra klageren til nævnet fremgår: "Ved henvendelse til Sportsklinikken i 1994 får jeg at vide, at mit knæ kan genoptrænes ved hjælp af et træningsprogram. Da dette ikke bedrer mine gener ved skaden, henvender jeg mig igen på sportsklinikken i 1998, da jeg er af den overbevisning, at jeg blot skal have et nyt træningsprogram udleve-

ret. Jeg henvender mig først efter min graviditet og barsel er overstået, da man alligevel ikke kan træne optimalt under disse omstændigheder. Jeg har på intet tidspunkt viden om eller burde have vidst, at jeg ikke kunne afhjælpe skaden ved træning. Dette får jeg først at vide i 1998 ved 2. henvendelse og anmelder skaden straks herefter."

Det fremgår, at selskabets seneste brev til klageren er dateret den 5/7 1999, og at selskabet fastholdt sin afgørelse. Sagen er indbragt for nævnet den 11/12 2000.

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen, herunder bl.a. lægeakterne, og finder, at det må lægges til grund, at klageren i august 1994 fik konstateret, at hendes korsbånd var beskadiget. Nævnet finder herefter, at det må lægges til grund, at et eventuelt krav efter ulykkestilfældet i april 1994 er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen